

అందమైన చుక్కల చీకటి చీరను.

ఆకాశం పింగారించుకొంటుంది-
లారీలు, సైకిళ్ళు, కార్లుచేసే రణ
గొణ ధ్వనుల మధ్య.

నెమరువేసుకుంటున్న ఆలో
చనలు స్మృతికి వస్తుంటే నిదుర
నుండి లేచింది- మల్లె పువ్వులాంటి

మల్లి గుడిసెలో. గుడిసెమీద తాటి

రేకులు, పిచ్చిగాలిలో దెబ్బలాడి
రెక్కలు తెగిన పక్షుల్లా విలపిస్తూ,
గుడిసెలో ఆక్రమిస్తున్న చీకటి

రేఖలను నిస్సహాయంగా చూస్తు
న్నాయి. దినం అంతం కాగానే,
మల్లికి బ్రతుకులాంటి జీవితం

బ్రతుకు కోడలనిబట

ః శ్రీ శ్రీ

CHANDRA

ప్రారంభమవుతుంది. చీకటి మల్లి
జీవితంలో చైతన్యం. ఎవరికోసం
బ్రతుకు? యెందుకోసం బ్రతుకు?
కోడిగుడ్డు లాంతరులో చమురు
పోసింది, తెలియని ఆశల్ని గుండెలో
నింపుకొని. మురికి వాసన, ప్రత్యక్ష
వరకంలా వుండే సందులో ఆ చిరు

గుడిసెలో, దీపం-వరంలో ఒణుకు
తున్న కోడిపెట్టలా వుంది. అక్కడే
రాత్రి కాటుక దిద్దుకున్న తరువాత,
నా గరికత, కోరిక, కాంక్ష,
సంస్కారం దొంగతనంగా ప్రవే
శిస్తాయి.

మల్లి నలిపేసిన మల్లెపూవులా

వుంది. శరీరం తప్పించి నాదీ అనే వస్తువులేవు. ఆకలి కడుపును రగిలించేస్తోంది. దగ్గర్లోనే టీ దుకాణం.

“టీ.... యియ్యి.” నీరసంగానే అడిగింది. రొట్టెలు అందంగా గాజు పెట్టెలో నుండి వెక్కిరిస్తున్నాయి.

“నిన్నటికే అయిదు రూపాయి లయింది” అన్నాడు ప్రొఫ్రయిటర్ కమ్ సర్వరు.

“తెలుసు. ఈ పొద్దు కొత్త పివీమా బేరం తగుబాది. కాసేపటి కల్లా తీరిసేస్తాను” అంది మల్లి చిరునవ్వు ముఖాన అతికించుకొని.

“రెండు రోజులయింది, రెండు పెర్లన్ చీరలట్టుకెళ్ళావ్. అద్దె డబ్బు లేవు. గుడిసె అద్దె డబ్బు యివ్వ నేదట, చిరలూ లేవు. యేటీ తమాసా సేస్తున్నావా?” అడిగాడు వీరయ్య-లాండ్రీ కొట్టు యజమాని, అప్పుడే టీ తాగటానికే వచ్చి, ఆమె కట్టుకున్న పెర్లన్ చీర తంక చూస్తూ.

“లేదు ఈరయ్య మావా! రే పట్టుకొచ్చి యిస్తారే” అంది కులు కుతూ.

టీ త్రాగిన తర్వాత మల్లి కళ్ళలో కాంతి వచ్చింది. నిలబడ దానికి శక్తి వచ్చింది. ఎవరో రోడ్డు

మీద స్త్రీ, చంటిపాపను యెత్తుకుని, భర్త ప్రక్కనే నడుస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పివీమాకు త్వర త్వరగా పోతోంది. అందంగా వుందా పాప. మల్లి కళ్ళలో నీరు తిరిగింది. తనూ అలానే వుండాలను కుంది. కాని యింకోలా జరి గింది. దుర్భర దారిద్ర్యం, తండ్రి బ్రాకెట్లూట తన నీ స్థితికి తెచ్చింది. తండ్రి పోయినా అతనికి వారసు రాలుగా మిగిలిపోయింది. సుదీర్ఘ ప్రకాంత నిరీక్షణ బాలాసేపు. బ్రతుకుటాశల రెక్కలు తెగిపోతున్నాయి. పొడరులో కలిపిన మైదా, ఆమె కడుపులో కగులుతున్న ఆకలిలా, చల్లదనానికి ముఖానికి ఆతుక్కు పోయింది. కళ్ళలో ఓపిక, కాళ్ళలో సత్తువ దిగజారిపోతోంది మల్లికి. తక్కువ యెర్ర సైకిలు టోపి ఆగింది. ధర్మాన్ని రక్షించాల్సిన బెయ్యి జీవనధర్మం దిగ్గర పయకం కోసం బెయ్యి చాచింది. “జంకా బోణేనెదు. కావాలంటే నూనుకో” మల్లి నవ్వింది. సప్పు కాదు అది మంట. అనుమానంగానే సైకిలు కదిలింది యింకో గుడి సెకు. యింకెవరూ రారనుకున్న నిరాశ చీకట్లో, ఎర్రగా పిగరెట్లు వెలుగు. మండుతున్న కోరిక, మల్లి గుండెల్లో సన్నని వెలుగు.

తలుపులు మూతబడ్డాయి. కొడి గట్టిన దీసం. ఐలవంబంగా ఆర్పి వేయబడింది. ఆ చీకట్లోనే నోటు, ఆమె గుండెల మధ్యగా వుంచ బడింది.

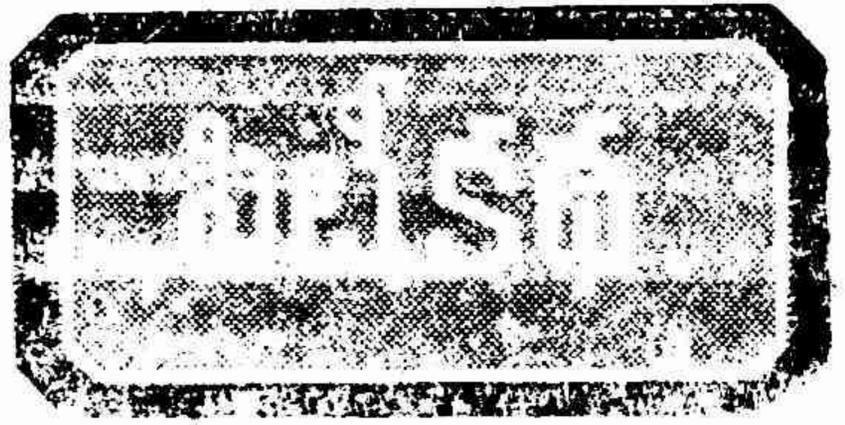
మల్లి శరీరం ఆతని చేతిలో కీలుబొమ్మయింది.

“నేనీ వూరొచ్చాను వ్యాపారం పనిమీద. నువ్వందంగా వున్నావు. నాకు నచ్చావు. నేను నిన్నుండు కుంటాను. నాకు చాలా డబ్బుంది. రేపుదయం మెయిలుకితీసికెళతాను. నీకిష్టమేనా?” ఆతని ప్రశ్న. మల్లి మనస్సులో అమృతం కురిపింది. ఆనందంతో మాట్లాడలేకపోయింది.

“యేం నమ్మవా? ఆ దేవుడు తోడు.... పెండ్లి చేసుకోను, నిన్ను నేను వుంచుకుంటాను” అన్నాడు మల్లిని మళ్ళీ దగ్గరకు తీసుకుంటూ. కలలు గంటూ, తృప్తిగా ఆతని శరీరానికీటుతున్న పోయింది మల్లి యీసారి.

మల్లికి తెలియజేసే సరికి అటు ద్వారా వస్తున్న నిజంలాంటి వెలుగు రేఖలు- గుడిసె చందుల గుండా వెలుగు నింపుతున్నాయి.

“దరిద్రం— ఈ రోజు తో సరి” అనుకుంది మనస్సులో. చుట్టూ చూసింది. యెవ్వరూ కనిపించలేదు. బహుశా పెరట్లోకి వెళ్ళే

దేమో. తనలోనే నవ్వుకొని చీర కోసం చూసింది. చీర లేదు. అద్దె చీర మాయమయింది.

బ్రాలో వున్న ఆతనిచ్చిన నోటు చూసింది. అది ప ర యి దేశం నోటు. మల్లికి నిద్రమత్తు కలలు అన్నీ భస్మమై పోయాయి.

“నేనేటి తప్పు చేశాను దేవుడో నాకీ సచ్చ” అని నెత్తి కొట్టుకుంది గోడకు. గోడకు చిరిగి పోయిన దేవుని కేలండర్ను. గుండెల కడంగా ఖెట్టుకొని.

గుడిసె కన్నంలో నుండి ఆకాశం గుండెలో మండుతున్న యెర్ర గాయంలాంటి సూర్యుడు ‘వెలుగు చీకటిలలము కున్నది బ్రతుకు దాగిలి మూతలా’ అన్న నిజాన్ని వొలకబోస్తూ.... ప్రయాణిస్తున్నాడు.

మల్లి చెల్లించాల్సిన బాకీల డబ్బు సమస్య — ఆమెను కబళించాలని కొండ చిలువలా సీద్ధంగా వుంది.